

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 50 / OCTOMBRIE 2015

50

Mediul educațional, spațiu de joacă pe Tărâmul Copilariei. Forest school

| de ELENA-LAURA SÎRBU

Copiii din Europa își oferă unul altuia mâinile, mintea, inima (Proiect

eTwinning) | de NICOLETA-IONELA DOAMNA & ELENA ISTRATE

Rolul tehnologiei informației în descoperirea muzicii

| de ADRIANA BOTEANU

Modalități de predare a vocabularului în limba engleză

| de CRISTINA BUDEANU

Abordări inedite de a predă limba engleză. Mobilitățile Erasmus+

| de ALINA VLAD

Educația antreprenorială, o necesitate a economiei naționale

| de MIHAI VALENTIN MIHĂESCU & ELENA MONICA MIHĂESCU

Necesitatea și importanța examenelor de certificare a competențelor

profesionale | de TAMARA-VERONICA JAPALELA

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X

ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54

București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

Irina VASILESCU (Școala Nr. 195 București)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea Personalului Didactic)

dr. Ema FĂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experientedidactice

Mediul educațional, spațiu de joacă pe Tărâmul Copilariei. Forest school

De **Elena-Laura Sirbu**

Articolul prezintă conceptul de *forest school*, grădinițe sau școli dedicate atât copiilor, cât și adulților, în cadrul cărora activitățile se desfășoară în pădure și vizează dezvoltarea motrică, comportamentală, socială, cognitivă, emoțională, promovând învățarea în aer liber.

“Natura este o prezență însuflețită. Ea se contopește cu viața individului, face parte din ființa lui, participă la zbuciumul existenței umane, este leagăn de formare și ocrotire, tărâm de vis și de împliniri.” Nicolae Docsănescu.

Plimbându-né pe tărâmul Regelui Copilăriei, al Jocului, interacționăm cu locuitori diferiți, vedem o lume peștrită care îi atrage pe copii. Ridicându-né ochii, admirăm peisaje de un farmec aparte, mângâiate cu delicatețe de pensula unui pictor iscusit, corectate cu blândețe de penițe multicolore. Natura trăiește, zburdă alături de copil în jocul lui, respiră, râde, cade, se ridică, ocrotește și educă pe copil. Își schimbă rochiile odată cu vremurile, peisajele brodate pe ele fiind aparte, combinații de pietre prețioase cu faruri luminate ce servesc drept călăuză în dezvoltarea copiilor, urmărindu-le pașii spre portul maturității.

Spațiul de joacă al copilului funcționează ca un mediu al educației. Este scena unei creșteri sănatoase sau nu a copilului. El conduce la o educație de calitate dacă este amenajat corespunzător. Are rolul de a stimula dezvoltarea și învățarea activă a copiilor, oferind ocazii nenumărate de descoperire și explorare. Sue Palmer îi sugerează adultului să nu își părăsească rolul de coordonator al pașilor copiilor, și să inițieze cu copiii activități ce stimulează creativitatea. Un exemplu este drumeția, căutarea de insecte, realizarea unui insectar sau adoptarea unui pui căzut din copac. Copiii vor observa cum se dezvoltă acesta, vor fi responsabilizați prin îngrijirea lui. În casă se poate asculta pur și simplu muzică, apoi se pot reproduce sunetele ascultate improvizând instrumente muzicale din obiectele din jur.

Cartea Sarei Knight, *Forest School for All*, prezintă studii de caz, cercetări făcute în cadrul unor ședințe, după observații la fața locului. De asemenea, prezintă conceptul de «forest school». Acestea sunt grădinițe sau școli dedicate atât copiilor, cât și adulților. Multe țări au îmbrățișat această idee: Oxfordshire Forest school (Anglia), The Cloud Forest School (Spania), școli din Danemarca, Statele Unite, Elveția etc. Forest schools din Anglia s-au dezvoltat pornind de la conceptul suedez din 1950, Scandinavia. Conceptul a fost inițiat în Danemarca în 1980, inițial pentru copii sub 8 ani. În SUA a apărut în 1927 în Wisconsin.

Activități se derulează în păduri aflate în vecinătate. Vizează dezvoltarea motrică, comportamentală, socială, cognitivă, emoțională, promovând învățarea în aer liber. Foarte mulți copii cu grave probleme comportamentale în sala de clasă s-au comportat total diferit în spațiul liber. Nu au mai simțit zidurile apăsătoare ale sălii de clasă ce funcționau ca niște zăbrele de închisoare. Copiii timizi, necomunicativi au devenit încrezători în

propriile forțe după ce au reușit să se cațere în copac.

Copiii sunt deplasați cu autocare. Activitățile încep prin stabilirea împreună cu copiii a regulilor. Exemplu: se leagă de copaci împreună cu copiii sfoară colorată. Copiilor li se spune că nu au voie să depășească această zonă. În cadrul acestor limite, sunt invitați să facă tot ce le trece prin cap — în special sunt îndemnați să facă multă “mizerie”. La finalul activităților din *Forest school* are loc un moment de relaxare, de împărtășire a experiențelor trăite. În jurul focului, cu câte o porție de hrană sau ceai cald, fiecare povestește experiențele de peste zi. Copiii sunt echipați în mod corespunzător, cu salopete și cizme de cauciuc.

Activitățile vizează și dezvoltarea creativității, a independenței. Sub îndrumarea atentă a dascălului, copiii cioplesc unelte din bețe și crengi de copaci, jucării, aprind focul, învață să supraviețuiască. Își pot confecționa niște schiuri improvizate din scânduri, iar bețele din crengi. Bețele sunt legate de scânduri și de mâna copiilor. Părția este și ea improvizată dintr-o pantă acoperită de noroi. Își confecționează rame legând cu sfoară bețele cuibărite pe jos. Dau naștere păpușilor înveșmântate în rochii din frunză, fluturilor din ghinde și frunze colorate. Copiii fac “mâncare”, jucându-se de-a bucătăria. Ingredientele de bază sunt frunze adormite presărate pe covorul de sub picioare, însirocate cu noroi. Se amestecă compoziția cu ajutorul unui băț mai gros și rezistent. Își improvizează instrumente muzicale cioplinind bețe și crengi: din două crengi iau naștere vioara, fluierul, muzicuța sau bețele tobei, toba fiind o buturugă de copac. Copiii împreună cu educatoarea desfășoară jocul muzical, în jurul buturugilor ce le servesc drept scaune. Dintr-o pânză și un băț își fac năvod și “pescuiesc” în lacul din apropiere. Construiesc cabană, foc de tarabă, caiac în care se odihnesc.

Copiii observă, experimentează, analizează. Stând comod pe bușteni, copiilor li se dau să observe piei de animale ce sălășluiesc prin vecinătate, maxilare, cranii, oase ale acestor animale. Analizează cu atenție mușchii adormiți de pe scoarța copacilor, devin detectivi cercetând cu lupa poteca din pădure și găzele sprintare care îi îndeamnă la un joc de-a v-ați ascunselea. Copii de 3-4 ani reușesc, sub supravegherea educatorului, să aprindă focul prin metode vechi: frecarea unor pietre, dar și moderne, cu ajutorul chibritului. Educatoarea îi coordonează mereu pe copii, îi atrage în activitate: “*Mă întreb cine se ascunde într-o gaură așa de mare făcută în pământ. O fi vreun șoarece?*”.

Copiii fac mișcare. Se dau cu coarda sfoară, întocmai ca Tarzan, din creangă în creangă. Se cațără pe ziduri de lemn fixate între crengile copacilor bătrâni. Crengile legate sunt leagăn sau balansoare. Copiii sunt extrem de inventivi și meșteresc cu o ușurință și dexteritate extraordinare. Când ploaia începe să-i mângâie pe copii, aceștia nu se adăpostesc, ci stau pe buturugi și învață să cioplească diferite instrumente, chiar și creioane. În vârful lemnului cioplit se pune o mină de creion. Cei mai energici prind zburdalnica ploaie în pumnii lor și o așează cu mare grijă pe o pantă uscată ce tresaltă de bucurie. Imediat panta prinde viață, capătă aspect lucios și se transformă în tobogan. Nămolul moale se preschimbă în bulgări și ușor, ușor, începe hârjoana.

Totul depinde de creativitatea cadrului didactic, de dorința acestuia de a aduce în atenția copiilor jocuri noi ce se pot derula cu ajutorul unor obiecte – jucării aparent banale și la îndemână

oricui. Scena creată pentru copii trebuie mereu reinventată, deoarece micuții se plictisesc repede și sunt atrași permanent de ceva nou. Indicată ar fi să nu-i lăsăm pe copii să rătăcescă departe în căutarea noului și să oferim experiențe noi în fiecare zi, timpul fiind aliatul copilului. Fiecare zi este o oportunitate oferită de timp să ne jucăm cu adevărat ÎMPREUNĂ cu copiii. Copiii știu cel mai bine să modeleze mediul ambiant în mod propice jocului, al educației. Mediul corespunzător conduce la dezvoltarea multilaterală a copilului. Ține de calitatea unui cadru didactic profesionist să-i primească pe copii la amenajarea locuinței jocului. Oare dacă facem cu copiii decoruri ghidate tot de noi, îi implicăm cu adevărat?

Oare este suficient să culegem cu copiii materiale din natură și să le așezăm la colțul Știință? Este o formă de implicare, dar minimă. Dacă îi lăsăm pe copii să fie stăpânii acestei case a jocului, vom vedea transformarea și, mai ales, rezultatele. Vor decora după bunul plac, în mod neașteptat pentru educator. Își vor crea scenarii pentru joc.

Plimbându-ne pe meleagurile Regelui, am poposit deseori pentru a admira peisajele. Rândul de final e simplu: Natura ne iubește, ocrotește și răsfăță. Depinde numai și numai de noi dacă îi primim mângâierea caldă sau ne refugiem temători în spatele zidurilor de beton. Nu ar trebui să uităm niciodată că, odată cu noi, vor veni și copiii noștri: elevi, tineri sau copii de grădiniță, copiii noștri naturali. Până când copilul va căpăta maturitate, adultul hotărăște pentru el. Decizia are un cuvânt greu de spus în balanța efectelor metodelor educaționale. Alegerea aparține fiecăruia dintre noi!

Sugestii bibliografice: Palmer, Sue (2006). *Toxic Childhood: how modern life is damaging our children... and what we can do about it*. London: Orion. Knight, Sara (2012). *Forest School for All*. London: Sage Publications. Rousseau, Jean-Jacques (1973). *Emil sau despre educație*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/spatiul-de-joaca-forest-school>)

Copiii din Europa își oferă unul altuia mâinile, mintea, inima (Proiect eTwinning)

De **Nicoleta-Ionela Doamna**

Prezentul articol se vrea un exemplu de bună practică. În anul școlar 2014-2015, Clasa I C step by step "Albinuțele vesele" din cadrul Școlii Gimnaziale "Diaconu Coresi" Fieni a desfășurat împreună cu 45 de parteneri din 15 țări europene (Azerbaigian, Bulgaria, Franța, Georgia, Germania, Grecia, Italia, Letonia, Lituania, Polonia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, România, Slovenia, Spania și Turcia) proiectul internațional "*Children in Europe give each other their hands, their mind, their heart*" / "Copiii din Europa își oferă unul altuia mâinile lor, mintea lor, inima lor". Proiectul s-a desfășurat prin intermediul platformei educaționale europene eTwinning, o comunitate a școlilor din Europa, reunind peste 318.323 de cadre didactice și 142.593 de școli.

Platforma eTwinning a fost lansată la 14 ianuarie 2005, cu scopul de a facilita parteneriatele între instituții de învățământ preuniversitar din Europa. Începând din octombrie 2007, acțiunea eTwinning a început să fie derulată și în România, sub coordonarea Institutului de Științe ale Educației, iar în perioada 2010-2013, și cu sprijinul Centrului pentru Inovare în Educație. Cele două instituții acționează în parteneriat ca „Centru Național eTwinning”.

Scopul principal al acțiunii eTwinning este acela de a facilita comunicarea și colaborarea între școli din țările membre ale Uniunii Europene, implicând cadrele didactice și elevii în activități noi de învățare: crearea de diverse produse educaționale care implică utilizarea noilor tehnologii și în elaborarea cărora colaborează cu echipe din alte țări. Pe termen lung, se urmărește îmbunătățirea competențelor de utilizare a noilor tehnologii (atât în cazul cadrelor didactice, cât și în cazul elevilor), îmbunătățirea comunicării în limbi străine (competență de bază în Uniunea Europeană — comunicarea în cel puțin două limbi străine), cunoașterea și dialogul intercultural.

Proiectul desfășurat de noi a fost inițiat de Inge Keck (Germania) și Monika Delgado Navero (Spania). Scopul proiectului a fost obținerea cu toate simțurile a unor cunoștințe reciproce despre parteneri: ne-am ascultat unii pe alții, ne-am văzut, am încercat feluri de mâncare tradițională, ne-am informat cu privire la interesele și hobby-urile noastre, ne-am jucat, am găsit noi modalități de comunicare, ne-am trimis cărți poștale.

Profesorii și elevii care au participat la acest proiect au încercat să se apropie unii de alții, aplicând din plin principiul educativ enunțat de Johann Heinrich Pestalozzi "învățăm cu capul, cu mintea, cu inima", reușind să-l ilustreze într-un mod remarcabil prin produsele realizate și activitățile desfășurate. Prin acest proiect s-a urmărit ca participanții să facă schimb de idei creative și împreună să contribuie la dezvoltarea proiectului, să promoveze spiritul de echipă și să consolideze bucuria de a lucra împreună, să stimuleze comunicarea prin utilizarea tehnologiei.

Am încercat să descoperim asemănările și deosebirile între culturile participanților și în cadrul grupurilor de învățare eterogene, elevii au cooperat, au interacționat, au utilizat TIC și

s-au bucurat de învățare în timp ce s-au distrat. Îmbunătățirea încrederii de sine, îmbunătățirea relațiilor dintre elevi și între elevi și profesor, contactul cu alte limbi decât cea maternă au fost alte obiective ce s-au vrut a fi atinse prin derularea acestui proiect. Fiecare lună din anul școlar ce a trecut a stat sub semnul unei teme, temă în baza căreia fiecare partener și-a pus creativitatea la treabă și a încercat să fie cât mai inovativ și cât mai spontan. Temele fiecărei luni au fost următoarele:

1. Septembrie: câmp de experiență: NOI NE DĂM MÂINILE, 2. Octombrie: câmp de experiență: MIROSURI DIFERITE, MÂNCAREA NOASTRĂ PREFERATĂ, 3. Noiembrie: câmp de experiență: NOI SUNTEM ALĂTURI BOGAȚI SAU SĂRACI, 4. Decembrie: câmp de experiență: NOI AVEM DORINȚE, 5. Ianuarie: câmp de experiență: TEATRU ȘI ARTĂ, 6. Februarie: câmp de experiență: TU ȘI EU — DIVERSITATE ȘI COMUNIUNE — 10 ANI DE ETWINNING, 7. Martie: câmp de experiență: CÂȘTIGAREA ÎNCREDERII — EFECTE LINGVISTICE ȘI EXPRESII FACIALE, 8. Aprilie: câmp de experiență: LIMBA ȘI SCRIEREA POVEȘTIILOR MAGICE ALE PLANETEI COPIILOR, 9. Mai: câmp de activități de colaborare și prezentare comună a proiectului, 10. Iunie: câmp de evaluare și gânduri finale.

S-au creat e-book-uri, s-a realizat un website al proiectului în dorința de a cuprinde toate produsele realizate de parteneri și de a păstra în integralitatea lor dovezile colaborării școlare europene. O parte dintre participanți s-au întâlnit pe skype și au dus unitatea acestui proiect la alt nivel, un nivel care prin intermediul tehnologiei dărmă bariere și apropie oameni.

Deviza proiectului la care am participat a fost "Né jucăm! Né distrăm! Învățăm lucruri noi!" și într-adevăr acest proiect a sprijinit nevoia de dezvoltare a copiilor prin crearea unui spațiu în care elevii au putut învăța prin joc și prin descoperire.

Acest proiect desfășurat prin cooperarea a 45 de parteneri europeni s-a mulat perfect pe specificul clasei noastre de step by step, pe modul de predare orientat spre informație, centrat pe competențe, pe creativitate și inovație caracteristic alternativei educaționale în care activăm. La step noi sădim în copii sămânța unor virtuți, a unor valori esențiale dezvoltării precum generozitatea, responsabilitatea, onestitatea, respectul, comunicarea, altruismul, leadershipul și acțiunea, stabilim o ierarhie a valorilor, iar acest proiect european né-a oferit ustensile pentru a aplica la clasă și a împărtăși copiilor într-un mod special principiile care stau la baza sistemului step by step.

Suntem încântați și fericiți că am avut ocazia să participăm la acest proiect, să cunoaștem oameni și culturi noi, să né facem prieteni noi, suntem recunoscători că prin derularea acestui proiect am luat contact cu metode și tehnologii noi care să né permită să punem în practică, să aplicăm la clasă un alt mod de predare mai apropiat de elev, mai axat pe priceperea și dezvoltarea fiecăruia.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/copiii-din-europa-proiect-etwinning>)

Rolul tehnologiei informației în descoperirea muzicii

De **Adriana Boteanu**

În căutarea „Frumosului” prin intermediul tehnologiei aplicate în educație, profesorii de muzică se regăsesc în situația de a regândi strategii de poziționare și de dezvoltare în noul context al propriei lor discipline. Din antichitate, *tehne* era un termen sinonim cu arta. Comportamentul creator se formează cu ajutorul tehnologiei informațiilor în cadrul educației asistate de calculator. Articolul își propune să prezinte aplicațiile care pot fi utilizate în activitatea didactică.

Educația este un spațiu al întâlnirii între un Eu și Cunoaștere, în care profesorul realizează “o selecție a lumii reale”. Ca și în cazul revelației frumosului sonor, elevul vine la întâlnirea cu educatorul nu atât cu o cunoaștere obiectivă, cât cu un puternic sentiment de încredere și sens, sentiment care dă esența actului pedagogic. Cum am putea să înțelegem educația altfel decât ca edificiu consolidat de către cuvânt? Cum am putea să înțelegem formarea altfel decât ca rezultat al întâlnirii, al rostirii cuvântului fundamental Frumosul, al întâlnirii pe care o prilejuiește de îndată ce prezența sa survine?

Fără a avea pretenția că are toate răspunsurile, frumusețea creează, și asta este cel mai important, cadrul cel mai potrivit fiecărui individ în parte, indiferent de domeniul pe care și-l va alege și în care va activa în viitor, în viață. Muzica îl ajută pe individ să devină ceea ce ar trebui să fie: om. Este vremea să abordăm altfel muzica, respectiv predarea ei. Educația are ca scop principal pregătirea tinerilor pentru a percepe, a accepta, a respecta și a experimenta alteritatea, în vederea medierii întâlnirii cu «celălalt univers». De aceea, procesul educațional urmează să se desfășoare într-un mediu intercultural, prin punerea față în față a purtătorilor unor expresii culturale diverse. Alteritatea să devină o ocazie de consolidare a sentimentului trăirii laolaltă, un stimulent al unei binevenite conlucrări. «Celălalt univers» este un prilej de descoperire și de conștientizare a adevăratei identități.

Revigorarea procesului de învățământ este practic imposibilă fără implementarea tehnologiilor informaționale avansate, inclusiv a tehnologiilor multimedia. Aceste tehnologii sunt cele care contribuie și vor contribui la creșterea motivației față de studiul muzicii, deoarece facilitează învățarea, iau în considerație particularitățile individuale ale elevului, capacitățile și preferințele sale, mărinz eficienta procesului de învățare.

Deoarece trăim într-o societate bazată pe cunoaștere, noi, profesorii trebuie să né adaptăm mereu cerințelor impuse de dinamica contemporană. Nu mai sunt suficiente metodele deja aplicate, ci este necesar să creăm, alături de elevi, noi mijloace, noi metode de învățare. Noile tehnologii sunt răspunsul la

standardele societății bazată pe cunoaștere. Tehnologia informației și a comunicațiilor (TIC) și a creativității (TICC), tehnologia informației și comunicării (TIC) joacă un rol tot mai important în procesul educațional: toate disciplinele le utilizează.

Artele au folosit în două modalități distincte noile tehnologii : a) Ca și alte discipline, ei caută să găsească în domeniul TIC, a colecta, a organiza și de a folosi informațiile, pentru a comunica, a se vedea, expune, combinând textual, vizual, gesturi, vorbire, sunet și imagini din mass-media tradiționale (pe suport de hârtie), ca pe *new media*. b) O modalitate de-a lor proprie disciplinei artistice, a utilizării tehnologiei informației și ajutoare de comunicare, cum ar fi crearea unei opere artistice (TICC). Astfel, conceperea și punerea în aplicare implicate asistate de calculator, de exemplu: — în cele trei domenii de Arte Aplicare (de produs, comunicare, spațiu și de mediu), pentru a ajuta la proiectarea și vizualizare a ipotezelor — în arte plastice, pentru utilizarea resurselor software-ului 3D, adresându-se practicilor mass-media, dezvoltarea interactivității, joacă oportunitățile oferite de către o cale virtuală — în film și de radiodifuziune, cu filmare și editare digitală și efecte speciale — în istoria artei, pentru prelucrarea și analiza imaginilor și crearea de CD-ROM-uri — cu muzică, sintetizatoare și software-ul de calculator, să combine și să transforme propuneri sau pre-stabilit abordare muzicala treptat practica de compoziție — în artele spectacolului (dans și teatru), pentru a gestiona efectele de lumină și sunet, crearea de grafice și video folosite în seturi, o etapă, ca să sprijine crearea de texte dramatice. În mod logic, programul în mod constant se referă la TICC (TIC+Creație) mai mult sau mai puțin explicită, mai multe detalii sau mai puține. Acestea subliniază câteva aspecte pozitive: de testare și compară într-un foarte scurt timp, mai multe soluții asemănătoare, face alegeri tactice și strategice, experimente și teste mai mult de a deține răspunsurile cele mai relevante și mai originale. Cu toate acestea, programele nu omit să demonstreze stăpânirea acestor noi instrumente, nu dezvoltă neapărat interesul și practica, nu oferă în nici un fel libertate, nu pune la dispoziția fiecărui elev oportunitatea de a folosi propria sensibilitate, cu posibilitățile sale reflectorizante și conceptuale sau nu, stimulează cercetarea cu privire la abilitățile lor personal creatoare.

Utilizarea noilor tehnologii, tehnologia informației și comunicare pe de o parte, muzica pe calculator pe de altă parte, oferă posibilități infinite în oricare moment pe care profesorul îl are la dispoziție. Ele trebuie să fie utilizate cu relevanță în toate activitățile. Tehnica a schimbat destinul artei. A adăugat infinitul timbral al sunetului și a dat artei o nouă realitate. Timbrele electronice s-au alăturat celor existente printr-o sinteză de culoare.

Cum reacționează elevii la această noutate ? Firește că unii, din curiozitate explorează posibilitățile sonore inedite, alții reacționează prin căutarea noutății spectrale sonore. Lecțiile profesorilor au devenit mai interesante prin utilizarea aplicațiilor soft-ware. Lumea sonoră are un aliat în TICCE (Tehnologia Informației, a Comunicațiilor și a Creației în Educație).

“Pentru ca să îmi acceptați invitația de a vă imagina o altă lume sonoră inedită, trebuie să deschideți aplicația următoare și să alcătuiți o piesă muzicală folosind drept surse componentele sonore care sunt de fapt niște formule ritmice sau

ritmico-melodice ostinato oferite cu generozitate de echipa de creatori software.” (incredibox.com)

Iată un alt mod de prezentare ludic alcătuit din trei voci de înălțimi diferite timbral cu un ostinato ritmic pe care-l ascultăm cu scopul introducerii elevilor în tehnica polifonică: <https://vimeo.com/7648457>

Informatizarea învățământului reprezintă o realitate a zilei de astăzi. La orice disciplină se pot folosi softuri educaționale, făcând posibilă o altfel de înțelegere a fenomenelor și a cunoștințelor. Prin utilizarea calculatorului și a softurilor educaționale, elevii sunt mult mai atrași de studiu, își măresc interesul pentru școală, le crește responsabilitatea, motivația învățării, își largesc sfera de cunoaștere.

Né referim în special la muzica contemporană care are dificultăți de înțelegere și de studiu. Tehnologia care a simplificat munca creatorului a fost următoarea: **LMMS** este un software pentru muzica de editare gratis, program pentru compunerea și crearea de muzică de pe PC-ul dumneavoastră. **Audacity** este un software de editare de muzică gratuit de înregistrare și editare de muzică, formate audio digitale, inclusiv WAV, AIFF și MP3. **Muzica** — software de înregistrare, programul de downloadare gratuit. Programul dedicat pentru a face muzică descărcă gratuit software-ul. **WavePad** este un software de editare de muzică gratuit, cu care puteți crea înregistrări de voce, muzică și alte înregistrări audio. Când editați fișiere audio, puteți reduce, copia și insera părți din alte înregistrări, apoi adăuga efecte cum ar fi ecou, amplificare și reducere a volumului și zgomotului. WavePad funcționează ca un editor wav sau mp3, dar permite, de asemenea, o serie de alte formate de fișiere, inclusiv vox, gsm, wma, real audio, au, AIF, FLAC, OGG și altele. **Power Sound Editor** este un software de editare de muzică gratuit pentru a edita și se amesteca sunete. Puteți adăuga efecte cum ar fi Reverb, Chorus, Echo, și să înregistrați produsul pe CD sau să-l postați pe web. **MAGIX Music Maker** este un software de editare de muzică, de asemenea gratuit. **Wavosaur** este un software de editare de muzică gratuit pe care puteți să-l utilizați pentru prelucrare și înregistrare sunete în format wav și fișiere mp3. **Anvil Studio** este o tehnologie de înregistrare și editare multitrack MIDI și audio digitale.

Alte software-uri pentru înregistrare, mixare și creare de muzică pe care le puteți încerca împreună cu elevii dvs. sunt: REAPER, Zulu DJ, TrakAx, Virtual DJ, DarkWave Studio, ES arpeggiator, Pacemaker Editor, Mixxx, ACID Xpress.

Resurse pentru stimularea imaginației muzicale:
<http://www.incredibox.com/v1/> <http://www.incredibox.com/v2/>
<http://www.incredibox.com/v3/> <http://www.incredibox.com/v4/>
<http://www.cslevine.com/2008/Messiaen.htm>
<http://www.cslevine.com>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/rolul-tehnologiei-informatiei-i-n-descoperirea-muzicii>)

Modalități de predare a vocabularului în limba engleză

De **Cristina Budeanu**

Dacă în mod tradițional limba engleză pune accent pe studierea amănunțită a regulilor gramaticale, în defavoarea vocabularului, o dată cu folosirea tot mai frecventă a metodelor bazate pe comunicare, studierea vocabularului și-a recăpătat locul bine meritat. Articolul de față analizează rolul pe care îl are vocabularul în învățarea limbii engleze. Principalele idei ale articolului se referă la importanța pe care o are acesta în cunoașterea unei limbi străine; ce înseamnă concret studierea vocabularului; problemele pe care le pot întâmpina profesorii când lucrează cu elevii, precum și tehnici care pot face predarea atractivă pentru elevi.

Societatea în care trăim prețuiește foarte mult comunicarea. Multe universități au în structura lor facultăți care pregătesc specialiști în comunicare, multe companii organizează pentru angajați traininguri pe comunicare. În acest context, profesorii de engleză trebuie să își pregătească elevii să fie capabili să comunice în limba pe care o studiază. Succesul lor pe plan profesional poate depinde în unele situații de capacitatea lor de a comunica în limba engleză. Ceea ce trebuie avut în vedere este că oricât de bine ar stăpâni regulile gramaticale, elevii nu pot comunica în limba engleză fără cuvinte. Penny Ur, una dintre cele mai des citate specialiste în metodica predării limbii engleze, consideră că un elev, care stăpânește foarte bine vocabularul limbii engleze poate înțelege un text și se poate face înțeles aproape fără să cunoască regulile gramaticale ale limbii. De fapt, există o strânsă conexiune între cele două componente ale limbii, ambele fiind importante în procesul complex de învățarea a unei limbi străine.

Vocabularul era studiat și școala tradițională, însă elevii trebuiau să memoreze liste lungi de cuvinte, de cele mai multe ori scoase din context și traducerea acestora în limba lor. Ineficiența unei astfel de metode este evidentă, întrucât pe cât de greu erau memorate cuvintele, pe atât de ușor erau uitate. Prin urmare, specialiștii în didactica limbii engleze devin preocupați de problemele pe care le ridică predarea vocabularului elevilor și caută noi metode care să îi ajute pe elevi în studierea vocabularului.

Jeremy Harmer, spre exemplu, consideră ca o primă întrebare pe care și-o pune orice profesor este ce cuvinte ar trebui să îi învețe pe elevi. Exisă multe criterii care trebuie avute în vedere atunci când un profesor alege cuvintele pe care să le predea elevilor precum nivelul acestora, dorințele și nevoile lor, programa școlară, frecvența cu care sunt folosite cuvintele respective, structura lor, funcțiile acestora etc.

O dată ce selecția cuvintelor a fost făcută, următorul pas constă în a înțelege că a preda vocabularul nu înseamnă doar a prezenta cuvinte noi elevilor. Predarea vocabularului este un proces mult mai amplu și mai complex. A cunoaște un cuvânt într-o limbă străină înseamnă nu doar a-i cunoaște sensul, eventual traducerea, ci înseamnă a-i cunoaște pronunția, ortografia, conotațiile, registrul în care poate fi folosit, structura, expresiile în care poate fi folosit, prefixele și sufixele care i se pot aplica, varietatea de sensuri pe care le poate avea, sinonimele și antonimele acestuia, precum și a fi capabil să îl utilizezi în mod adecvat în situații concrete de comunicare. Dacă elevului i se prezintă pur și simplu un cuvânt nou în afara unui context adecvat, i se scrie pe tablă și i se dă traducerea, probabilitatea ca el să îl uite în perioada imediat următoare este destul de mare. Important este ca elevul să interacționeze cu un cuvânt nou, să facă ceva concret cu acel cuvânt (să îi caute sensul în dicționar, să alcatuiască o propoziție, să joace un joc precum "spânzurătoarea", să creeze un context în care poate fi folosit). Modul în care i se prezintă un cuvânt trebuie să aibă o rezonanță afectivă, să îi trezească interesul, să îl motiveze să îl rețină, să îl amuze etc.

Tehnici care pot fi folosite în predarea vocabularului:

- Folosirea obiectelor concrete (fructe, legume, obiecte de igiena personală etc.)
- Folosirea pozelor (pentru obiecte care nu pot fi transportate în sala de clasă)
- Mima (cu precădere pentru acțiuni)
- Traducerea (este cea mai simplă modalitate de a prezenta un cuvânt și mai eficientă în ceea ce privește timpul, însă rareori îi motivează pe elevi să se implice în descoperirea unui cuvânt nou)
- Explicarea sensului unui cuvânt nou folosind limba engleză (este mai greu de folosit cu începătorii)
- Folosirea dicționarului (elevii sunt puși să caute singuri sensul unui cuvânt în dicționar)
- Descrierea (un cuvânt poate fi "ghicit" de către elevi dacă profesorul descrie principalele sale caracteristici)
- Definiții ("a dog is an animal with four legs etc.", "un câine este un animal cu patru picioare etc.")
- Hiponime (natural phenomena: wind, rain, fog, snow; fenomene ale naturii: vânt, ploaie, ceață, zăpadă)
- Sinonime, antonime (good-bad, big-small)
- Expresii ("to paint the town in red" — a fi foarte fericit)
- Crearea unui context (o glumă, o propoziție, o poveste scurtă în care să apară un cuvânt nou).

Oricare ar fi tehnica folosită în prezentarea unui cuvânt nou, de reținut este că predarea vocabularului este un proces lung și complex care solicită atenție, timp, pregătire, creativitate din partea profesorului. A trezi interesul elevului pentru un cuvânt nou, a-l face să "interacționeze" cu acesta și a-l determina să îl folosească în mod adecvat în situații de comunicare este o misiune dificilă a profesorului. Satisfacția de a-i auzi pe elevi vorbind în engleză este însă la fel de mare.

Bibliografie: Harmer, Jeremy (1991). *The Practice of English Teaching*. London: Longman. Ur, Penny (1999). *A Course in*

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/predarea-vocabularului-in-limba-engleza>)

Abordări inedite de a predă limba engleză. Mobilitățile Erasmus+

De **Alina Vlad**

Mobilitățile Erasmus+ sunt, fără îndoială, printre cele mai productive experiențe pe care le poate dobândi un cadru didactic. Motivele sunt pe cât de numeroase, pe atât de convingătoare: posibilitatea diversificării metodelor de abordare a conținuturilor, a viziunilor, eficientizarea propriei modalități de predare, schimburi multiculturale și de bune practici cu parteneri din alte țări, accesul la o multitudine de informații privind universități din Europa pentru elevii noștri spre a-i ajuta în hotărârea de a alege o anumită specialitate în viitor și bineînțeles îmbogățirea orizonturilor turistice.

Trăim într-o lume în care educația constituie o necesitate care trebuie promovată ca modalitate de a clădi punți culturale între comunitățile diferite ale Europei. În calitate de educatori, suntem interesați să avem schimburi culturale permanente cu alți profesori din Europa, să cunoaștem alte sisteme de învățământ, să ne familiarizăm cu diverse metode și tehnici noi de învățare pe care sa le adaptăm la propriile nevoi educaționale.

Pregătirea se traduce de cele mai multe ori în capacitatea de diversificare a metodelor folosite, iar din această perspectivă cursurile Erasmus+ de predare și formare ale personalului didactic sunt extrem de valoroase în ceea ce privește schimbul de idei, dialogul, relațiile de colaborare, perfecționarea cunoștințelor de limba engleză, dezvoltarea culturală, noile metode și tehnici de predare, cu efecte directe, benefice asupra elevilor noștri și implicit asupra școlii și comunității în care trăim.

În acest sens, în cadrul proiectului instituțional Erasmus+ KA1 "Dezvoltarea resurselor umane ale Colegiului Național Alexandru Ioan Cuza prin strategii moderne de abordare a actului didactic și metode de educație non-formală", am beneficiat de o bursă de formare continuă în Londra, Marea Britanie, în perioada 12-18 iulie 2015, organizat de ADC Technology Training Ltd. Obiectivele cursului au vizat:

- diversificarea metodelor interactive de abordare a actului didactic la orele de limba engleză

- explorarea tehnicilor multimedia și a site-urilor cu resurse online pentru a crește motivația elevilor integrați într-o lume digitală
- promovarea dialogului între culturi și mărirea gradului de conștientizare a diversității culturale.

Cursul "Creative Methodology and Language Development" mi-a pus la dispoziție o gamă variată de metode și de materiale didactice, mi-a oferit noi piste de exploatare a resurselor online, mi-a deschis noi oportunități de a compara didactica predării limbii engleze în diferite țări europene, de a schimba idei și de a dezvolta legături între profesorii din diferite țări europene.

Formarea în abordarea interactivă a lecțiilor de limbă engleză permite inovarea propriului demers didactic și creșterea interesului elevilor pentru limba engleză, precum și diversificarea suporturilor de învățare care vor conduce către accesul elevilor la noi competențe lingvistice, la noi oportunități de a studia și a deveni cetățeni europeni într-o Europă comună fără granițe.

Cursul a pus accentul foarte mult pe lucrul în echipă, pe activități menite să stimuleze creativitatea elevului, să-i ofere libertate în comunicare. În mod automat, jocurile stimulează interesul elevilor, distrăgându-le atenția de la studiul formelor lingvistice, fapt pentru care aceștia folosesc limba engleză în mod receptiv, spontan și productiv. Prin astfel de activități se crează un cadru favorabil spiritului de echipă, dezvoltării personalității fiecărui elev precum și a unui spirit de competiție.

Printre metodele interactive interesante, menționez **Dictagloss** - o metodă prin care elevii trebuie să lucreze inițial individual, apoi pe grupe pentru a reconstitui cât mai concret un text dictat. Avantajul major al acestei tehnici interactive este faptul că elevii vor reține "chunks of language", adică expresii care merg împreună într-un context. Pornind de la această metodă, se poate lucra pe o temă dată, de exemplu Facebook, și se poate dezvolta metoda colțurilor, cu argumente pro/contra Facebook, se poate realiza o dezbatere sau prezentări ale elevilor pe facebook ori crea un spațiu pentru conversații pe Facebook.

Încurajarea comunicării pe diverse teme generale alese împreună cu elevii, aceștia fiind grupați pe echipe, fiecare trebuind să vorbească timp de un minut despre un subiect la alegere, a fost de asemenea o idee captivantă.

De asemenea, **utilizarea cântecelor** pentru reiterarea unor structuri gramaticale pot face lecțiile mai atractive și mai stimulante pentru învățarea limbii engleze în context comunicativ.

Partea pe care vreau să o evidențiez în mod aparte este **utilizarea resurselor online în clasă**. Dezvoltarea impetuoasă a societății în care trăim impune creșterea volumului de informații care trebuie analizate și prelucrate. În consecință, utilizarea tehnologiilor digitale reprezintă o necesitate și o provocare căreia atât profesorii cât și elevii trebuie să facă față. În acest mod, calculatorul și mediul virtual pot aduce inspirație și diversitate orelor de limba engleză. Elevii pot fi învățați să realizeze prezentări video și audio pentru a-i motiva să vorbească și să comunice tot mai activ.

Audioboom (<http://audioboom.com>) este gratis și poate fi utilizat pentru prezentări audio. **Audacity**, de asemenea, (

<http://audacity.sourceforge.net>) este de asemenea un instrument software care poate fi descărcat pe orice tip de calculator și utiliza chiar dacă nu sunteți conectat la internet. *Voicethread* este un site pe care profesorii îl pot folosi pentru a încărca imagini, texte, prezentări și înregistra diverse activități pentru ca elevii să asculte și să realizeze sarcini cerute.

Aceste tipuri de resurse digitale prin care elevii postează online înregistrări proprii ale unor sarcini de lucru, avantajează elevii introvertiți, nesiguri care nu au abilități de comunicare foarte bune sau nu sunt oratori buni, pot eficientiza timpul profesorului, pot fi folosite pentru a crea un jurnal personal, un articol, pentru realizarea unor sarcini de lucru de către profesor și transmise ca temă pentru acasă elevilor.

De asemenea, puteți stimula imaginația elevilor prin realizarea unui joc cu variante de răspuns pe care să îl încărcați pe Kahoot.it și apoi elevii îl pot juca de pe propriile telefoane în clasă, o modalitate prin care le permiteți elevilor să utilizeze telefonul în timpul orei, dar utilizarea va fi în scop educativ. Multe alte materiale utile pentru numeroase activități interesante pot fi găsite pe site-urile *Scoop.it* (www.scoop.it/t/online-teaching-resources) și pe <http://goo.gl/1TzizO>.

Cadrele didactice de limba engleză vor avea ocazia să beneficieze de metode noi interactive și materiale autentice care vor aduce un plus pregătirii lor metodice și profesionale și care vor impune o dimensiune europeană în abordarea modului de predare a limbii engleze.

Concluzia mea personală: Activitățile de formare contribuie la sporirea încrederii că școala și programele europene oferă șanse reale de reușită profesorilor de a găsi resurse educaționale diverse pentru creșterea motivației elevilor de a studia limbile moderne precum și a interesului comunității față de preocupările cadrelor didactice pentru lărgirea orizontului lor profesional și a necesității ca sistemul educațional să fie susținut în continuare.

În plus, comunicarea cu partenerii internaționali oferă posibilitatea introducerii dimensiunii europene la orele de curs, cunoașterea unor metode și practici europene în domeniul educației, precum și dezvoltarea de noi parteneriate Erasmus+.

Resurse:

- Audioboom: <http://audioboom.com>
- Audacity: <http://audacity.sourceforge.net>
- Voicethread: <https://voicethread.com/>
- Kahoot: Kahoot.it
- Scoop.it: www.scoop.it/t/online-teaching-resources

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/limba-engleza-mobilitatile-erasmus>)

Educația antreprenorială, o necesitate a economiei naționale

De **Mihai Valentin Mihaescu**

Nevoia crescândă de alternative ocupaționale în rândul tinerilor în contextul unei recesiuni economice ce tocmai s-a încheiat și a lipsei de investiții majore în România face ca educația antreprenorială să aibă un rol hotărâtor în viitorul elevilor de astăzi. Introdusă acum 11 ani în curriculum de liceu, ea a făcut pași importanți în zona colegiilor economice unde conceptul de *firmă de exercițiu* a căpătat multă greutate în procesul didactic. În liceele tehnologice are un suport bun la disciplina de an Economie aplicată, dar (pentru că există și un dar) la clasa a X-a, unde se predă la toate profilurile și specializările, este văzută ca o cenușăreasă, lucru confirmat și de lipsa din cataloage a rubricii prețipărite și de faptul că manualul oferit gratuit elevilor este prea puțin atractiv, având deja o vechime considerabilă.

În pregătirea de bază a unui elev pentru perioada ce va urma după finalizarea studiilor se numără și educația antreprenorială, competența cheie spirit întreprinzător. Suportul oferit de Junior Achievement România este o oportunitate pe care o masă critică de profesori și elevi ce crește de la an la an o folosește pentru a se implica în activități de educare a spiritului întreprinzător al elevilor noștri. De asemenea, proiectele structurale de susținere a antreprenoriatului încă de pe băncile școlii au motivat un grup țintă numeros în licee în care educația antreprenorială era sau nu deja promovată prin activități mai ales extrașcolare.

Într-o perioadă în care numărul de tineri ce sunt șomeri poate fi dat ca și contraexemplu, de cum nu se face școală, iar succesul în plan profesional reputat de elevii ce s-au implicat în numeroase activități școlare și extrașcolare ce au vizat abilități antreprenoriale în mod special sau în plan secundar a fost foarte vizibil, noi, cadrele didactice ar trebui să reflectăm la noi modalități de construire a unor experiențe de învățare ce să atragă elevii, să îi motiveze și, de ce nu, să îi inspire în plan antreprenorial.

Domeniul este vast, orice disciplină este invitată în lumea atât de specială a educației antreprenoriale. Îmi place să spun că antreprenoriatul este un mod de viață pentru că susține viața personală sau a familiei la fel ca orice profesie pe care elevii sunt puși să o aleagă pentru a se pregăti pe parcursul anilor de școală. A nu mai aștepta să te angajeze cineva, a începe să crezi mai mult în șansele tale de reușită pe cont propriu sau în echipă, toate acestea sunt un punct de plecare în construirea unui demers didactic care poate să includă noțiuni de la discipline foarte diferite, dar care împreună pot face viața de elev mult mai plăcută.

Astăzi doar elevi, mâine cunoscuți și buni antreprenori — este un deziderat pe care îl aud și în care vreau să cred că investim mai mult cu fiecare zi de școală, indiferent de nivelul de studiu, indiferent de aptitudinile școlarului mic sau mare, pentru că în viitorul apropiat și îndepărtat, fiecare absolvent de școală va fi nevoit să aibă abilități cât mai multe și diverse pentru a reuși. Recomand organizarea de târguri de prezentare a ideilor de afaceri și de tranzacționare de produse concepute și realizate de elevi, dacă se poate în echipă în săptămâna *Să știi mai multe, să fii mai bun!*, ocazie cu care elevii își pot manifesta interesul pentru un anumit domeniu care are legătură cu pasiunile lor, cu modul lor de a privi propriul viitor. Profesorii de alte specialități pot solicita realizarea de miniproiecte ce au legătură cu realizarea produselor și/sau prestarea serviciilor prezentate și tranzacționate.

De asemenea, elevii ce au părinți antreprenori pot valorifica educația antreprenorială primită acasă prin prezentarea de bune practici în fața colegilor lor, propunându-le să devină mentori pentru colegi de-ai lor. Ideile de afaceri născute pe băncile școlii ar fi bine să fie cât mai mult discutate, analizate și, de ce nu, promovate, în cazul în care nu afectează bunul mers al pregătirii pentru examenele și concursurile naționale. De multe ori s-a constatat că merg bine împreună, pentru că acestea cresc stima de sine și valoare globală a elevilor.

Să nu uităm scopul principal al formării de competențe cheie, unde se regăsește și competența antreprenorială, tocmai pentru că numărul antreprenorilor din România și Uniunea Europeană este încă foarte mic raportat la numărul de persoane active pe piața muncii. Competențele de înființare și conducere a unei firme mai mici sau mai mari sunt atât de necesare într-un mediu concurențial puternic, atât pe piața muncii, cât și pe cea a produselor și serviciilor. Necesitatea consumării și deci de realizare de produse cât mai bune și mai ieftine fac din școală un mediu propice de pregătire a viitorilor antreprenori.

Proiectele derulate în școală în cadrul programele eTwinning, Erasmus+ și altele ce au o importantă conotație antreprenorială sunt mult mai atractive pentru elevi și părinți și cu impact social și economic pe termen lung. Un mediu economic stabil ce își are rădăcinile în pregătirea la școală a afacerilor ce vor susține educația pe viitor prin plata de impozite și taxe către buget reprezintă cheia către un succes sigur pentru toți factorii de interes în zona educației.

Bibliografie: 1. Junior Achievement Romania (2008). *Economics for Leaders*. București. 2. Ghiță, Paul Tănase (2006). *Manual Economie*. București: Editura Economică.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/educatia-antreprenoriala-o-necesitate>)

Necesitatea și importanța examenelor de certificare a competențelor profesionale

De **Tamara-Veronica Japalela**

Folosirea abilităților, cunoștințelor și competențelor în realizarea unor sarcini de lucru pentru realizarea unui produs sau a unui serviciu reprezintă elementul central al procesului de învățare și evaluare bazat pe competențe. Cei care învață trebuie să fie capabili să demonstreze că pot să aplice cu succes și în mod consecvent la locul de muncă ceea ce au învățat. De aceea, elevii trebuie să aibă îndeajuns de multe ocazii de a pune în practică ceea ce au învățat, înainte de a fi evaluați.

“Trebuie să știi când se încheie o etapă din viața ta. Dacă te încăpățânezi să rămâi mai mult decât este necesar, pierzi bucuria de a trăi și sensul vieții.” (Paulo Coelho)

Un rol deosebit de important în crearea echilibrului dintre cerere și ofertă pe piața muncii, îl are sistemul de învățământ profesional și tehnic, prin care se pot dobândi abilități și competențe profesionale. Modernizarea sistemului românesc de învățământ profesional și tehnic este rezultatul cooperării dintre furnizorii de formare profesională, angajatori, instituții cu responsabilități în domeniu, parteneri sociali. Aceasta s-a produs în conformitate cu standardizarea calificărilor prin descrierea rolurilor și a activităților prin competențe, rezultate ale învățării. Alinierea este necesară nu numai pentru a se asigura o integrare reală și funcțională, din punct de vedere educațional, a României în Uniunea Europeană, ci și pentru ca inițiativele românești din acest domeniu să fie echitabile, din punct de vedere teoretic și metodologic, cu ceea ce se întâmplă acum în lume.

Necesitatea compatibilizării cu sistemele de învățământ din Uniunea Europeană oferă doar o parte din argumentele pentru dezvoltarea sistemelor de management și de asigurare a calității educației din România, deoarece implementarea sistemului de management al calității va conduce la crearea unor noi modele de gândire și comportament care vor contribui la îmbunătățirea continuă a tuturor proceselor de învățământ din unitățile școlare.

Elaborarea, validarea și aprobarea standardelor de pregătire profesională în concordanță cu evoluțiile europene în domeniu contribuie la dezvoltarea unui Cadru Național al Calificărilor coerent și transparent în acord cu cerințele actuale și de perspectivă ale pieței muncii care respectă principiile Cadrului European al Calificărilor. Proiectat pe bază de competențe, transparent și compatibil cu cele ale statelor europene, sistemul de formare profesională inițială se caracterizează prin:

- Flexibilitate, pentru a răspunde provocărilor unei economii dinamice și orientarea spre dezvoltarea competențelor transferabile care să asigure adaptarea la noi cerințe și contexte
- Descrierea modulară a programelor de formare pornind de la rezultatele învățării
- Promovarea învățării la locul de muncă
- Evaluare continuă, formativă, asigurarea unui feedback constructiv pentru toți elevii și acordare de sprijin în

vederea certificării competențelor profesionale

- Acordarea de credite de acumulare și transfer în vederea facilitării învățării pe parcursul întregii vieți
- Politici de susținere a practicilor inclusive și de promovare a egalității de șanse
- Sisteme de asigurare a calității la nivelul unităților de învățământ profesional și tehnic

Sistemul de formare profesională inițială trebuie să se dezvolte corelat cu formarea profesională continuă și învățământul superior, contribuind la asigurarea coerenței în pregătirea profesională, pentru a oferi oportunități de învățare pe parcursul întregii vieți, trasee coerente de pregătire și condiții de progres în carieră, posibilitatea recunoașterii competențelor obținute în diferite contexte de învățare.

Unul dintre cei mai importanți factori care contribuie la încrederea publică în certificatele de calificare profesională este calitatea procesului de evaluare în urma căruia elevii obțin aceste certificate. De aceea, procesul de evaluare trebuie să fie în egală măsură riguros și corect, iar activitățile din cadrul procesului de evaluare trebuie să fie adecvate standardelor naționale elaborate pentru fiecare calificare. Credibilitatea oricărui sistem de evaluare depinde de realizarea unei evaluări valide, fidele și corecte, prin funcționarea unui sistem eficient de asigurare a calității. Evaluarea joacă un rol vital în procesul de asigurare a calității calificărilor profesionale.

O caracteristică cheie a calificărilor profesionale bazate pe unități de competențe și a evaluării raportată la criterii este posibilitatea de a confirma, de sine stătător, rezultatele învățării prevăzute de o anumită unitate. Unitatea este cea mai mică parte a unei calificări ce poate fi evaluată. Este elementul central în recunoașterea rezultatelor învățării formale, non-formale și informale.

Folosirea abilităților, cunoștințelor și competențelor în realizarea unor sarcini de lucru pentru realizarea unui produs sau a unui serviciu reprezintă elementul central al procesului de învățare și evaluare bazat pe competențe. Cei care învață trebuie să fie capabili să demonstreze că pot să aplice cu succes și în mod consecvent la locul de muncă ceea ce au învățat. De aceea, elevii trebuie să aibă îndeajuns de multe ocazii de a pune în practică ceea ce au învățat, înainte de a fi evaluați.

Examenul de certificare a competențelor profesionale pentru obținerea certificatului de calificare profesională nivel 3 și 4 constă în realizarea unui proiect și o probă orală, prezentarea și susținerea proiectului.

Din experiență la catedră, aș putea menționa că această perioadă pentru realizarea proiectului este pentru elevi grea, dar și deosebit de frumoasă. Din lista temelor propuse elevii au posibilitatea să își aleagă o temă pentru care vor lucra pe durata unui semestru. Proiectul se elaborează individual de către fiecare elev, pe baza tematicii stabilite de către fiecare profesor îndrumător.

În funcție de graficul stabilit, elevii se prezintă la consultații când discută probleme întâmpinate și primesc viză pentru ceea ce au realizat. Conform programului, tehnoredactarea proiectului se realizează în laboratorul de informatică unde fiecare elev poate salva fotografiile și realizează partea scrisă și grafică.

În această perioadă, elevii se confruntă cu diferite probleme pe care le studiază cu mult interes, le discută și cu ceilalți colegi, vin cu propuneri și idei, care mai de care mai spectaculoase. La sfârșitul perioadei, fiecare elev este mândru de ceea ce a realizat și pregătit pentru susținerea proiectului, primind în felul acesta certificatul de calificare profesională nivel 3 sau 4.

În cazul în care nu se asigură calitatea proceselor de evaluare, nu poate exista certitudinea că certificatul descrie corect ceea ce a învățat cursantul și ceea ce este capabil să facă la locul de muncă. Rolul evaluatorului este esențial în stabilirea și menținerea calității procesului de evaluare, în onorarea angajamentelor din oferta de formare profesională. Organizată și desfășurată eficient, evaluarea poate reduce birocrăția și poate eficientiza procesul de învățare, susține o monitorizare internă de calitate a formării profesionale inițiale.

Sistemele eficiente de asigurare a calității permit celor implicați în procesul de obținere a unei calificări profesionale să participe la propria evaluare și astfel să aibă încredere în deciziile de evaluare. Toți elevii trebuie să fie evaluați pentru a vedea dacă îndeplinesc standardele de pregătire profesională de la nivel național.

Asigurarea validității deciziilor de evaluare este o responsabilitate a tuturor celor implicați în sistemul de asigurare a calității calificărilor profesionale. Instituțiile și furnizorii de EFP dețin responsabilitatea organizațională pentru asigurarea calității. Cu toate acestea, succesul sistemului depinde în ultimă instanță de persoanele care îl implementează.

Bibliografie: 1. Potolea, D., Manolescu, M. (2008). *Teoria și practica evaluării educaționale*. MEC, PIR. 2. Radu, I.T. (2000). *Evaluarea în procesul didactic*. București: EDP. 3. Stoica, A. (2003). *Evaluarea progresului școlar — de la teorie la practică*. București: Editura Humanitas Educațional.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/examene-de-certificare-a-competențelor-profesionale>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice